

Margareta Danhard och Anna Lindkvist Adolfsson till höger har som de säger grottat ned sig i kvinnors historia och inspirerats till vad de visar på utställningen på Ljusdalsbygdens museum. Utställningen hade vernissage på söndagen.

FOTO: LARS-OLOV SUNDQUIST

Invigningstalare var Lena Aune till vänster. Mobilerna av broderad spets och plåtrör är ytterligare ett exempel på ovanliga kombinationer av material i verken på utställningen.

Släktrådet i stickat med inplastade foton. Det ser ut som ett träd, men ger också associationer till hjärta och blodådror.

Hårda manliga material och kvinnliga mjuka. Brodyr på trä ger intressant effekt.

Verket med hårknutar uppsatta på fyrkanter är en hyllning till barndomens starka frikyrkliga kvinnor. – Jag är uppfödd på bönhusbänken, säger Anna Lindkvist Adolfsson.

Kvinnors arvedel blev konst

LJUSDAL
Arvet och könet styr i stor utsträckning vad vi blir. Konstnärerna Anna Lindkvist Adolfsson och Margareta Danhard har som de säger själva grottat i sitt historiska arv, kvinnans livsvillkor och roller.

Vad de inspirerats till av detta visar de i utställningen Arvtagen som tidigare visats på Gävle museum och nu i Ljusdal, genom ett samarbete mellan Hälsinglands konstgille och Ljus-

dalsbygdens museum.

På Ljusdalsbygdens museum hade utställningen vernissage på söndagen. Det var välfyllt i lokalerna av besökare på vernissagen och invigningstalet hölls av genuskonsulten Lena Aune.

Båda konstnärerna har ett hälsingskt arv.

– Jag är ju härifrån och Anna har varit mycket här också, säger Margareta Danhard när hon förklarar hur de två kom att samarbeta med utställningen.

De två har varit med på samma utställningar tidi-

gare, men aldrig arbetat tillsammans så som de gjort nu. De diskuterar kring sin egen och varandras konst, ger varandra infallsvinklar och perspektiv på innehållet.

– Det kräver en hel del tillit. Har man en idé vill man annars inte gärna släppa ut den innan man provat att förverkliga den, säger Margareta Danhard.

De arbetar i en konstfeministisk tradition där förhållandet till olika material och tekniker växte fram ur områden som var starkt kvinnodominerade.

I utställningen blandar de material. Det är hårda manliga som trä och metall mot mjuka kvinnliga textila. Kombinationen mellan trä, kopparplåt, plast och broderi ger intressanta kontraster.

Hinkar och emalj för tankarna till hemmets bruksföremål. Ord i brodyr beskriver kvinnorollen historiskt och vad kvinnor haft att rätta sig efter.

Anna Lindkvist Adolfsson har på olika sätt försökt göra upp med sitt hälsingursprung.

– Jag är uppvuxen på en bönhusbänk säger hon.

I hennes hälsingska barndom fanns många starka frikyrkliga kvinnor. Det är bakgrunden till verket Herrens tjänarinnor, ett antal kvadrater omväxlande av svart plåt och av masonit med påklitrade sidor ur en frikyrklig sångbok. På kvadraterna har hon sedan monterat hårknutar.

– Hårknuten behövdes för att kvinnan skulle kunna bära mössa och bland de frikyrkliga blev hårknuten kvar även sedan de slutat bära mössa. Många ser det

här verket som något hårt, men för mig är det en hyllning till de här kvinnorna.

Mössan var förr tecknet på en gift kvinna. Margareta Danhard har arbetat mycket med mössor och även emaljerad plåt i sitt skapande. På utställningen har hon mössor både i emalj och textil.

Utställningen ser de båda konstnärerna som ett avstamp, för deras samarbete med kvinnohistorisk bakgrund ska fortsätta.

LARS-OLOV SUNDQUIST

0651-58 50 41

larsolov.sundquist@ljp.se